

FREDSMARCH TIL ALEPPO.

Hvad får et medlem af SL til at deltage i en del af fredsmarchen til Aleppo? Hvordan kommer det overhovedet på tale at rejse ned i Europa for i nogle dage at gå i mange timer om dagen og sove under primitive forhold om natten?

"Jeg må gøre noget" var **Helen Wies** tanke mange gange, når hun hørte de grusomme beretninger fra livet og forholdene i Syrien. Derfor var overvejelserne ikke så store, da en veninde i december fortalte hende om fredsmarchen og spurgte hende, om de skulle gå i gang med at planlægge at gå med på et stykke af ruten. Helen læste op på det særlige initiativ med fredsmarchen, som er opstået ved et initiativ fra polske Anna og startede i Berlin 2. juledag. Marchen går modsat den såkaldte flygtningerute – fra Tyskland – gennem Europa – til Aleppo, hvor marchen har sin endestation i september.

Helen fik aftalt ferie med sin arbejdsplads "**Bostedet Broen**" i Hellerup og efter en ansøgning til Kredskontoret blev Socialpædagogerne Storkøbenhavn sponsor med et par nye vandrestøvler. Og rejsen var en realitet!

Den 17. februar i år fløj de sammen til Wien og derfra med tog til Gleisdorf i Østrig. Om aftenen mødtes de med de andre vandrere, som de nu skulle gå sammen med de 25-30 KM til Graz. De vidste allerede, at de i Graz skulle holde pause en dag, mens de ventede på en gruppe fra Slovenien, der ville slutte sig til fredsmarchen.

Fra hjemmesiden www.civilmarch.org – uddrag fra fredsmarchens manifest:

Det er tid til at handle. Vi har fået nok af at klikke på de triste eller chokerede ansigter på Facebook og skrive "det er forfærdeligt" og "vi føler os magtesløse". Nej vi er ikke magtesløse! Vi skal til Aleppo. Fra Tyskland til Aleppo, langs den såkaldte "flygtningerute", bare i den modsatte retning.

Vi ønsker at hjælpe folk som os, der bare ikke var heldige nok til at blive født i Berlin, London eller Paris. Vi vil gå fra Berlin, gennem Tjekkiet, Østrig, Slovenien, Kroatien, Serbien, Makedonien, Grækenland og Tyrkiet - til Aleppo.

Vi transporterer hvide flag for at lade hele verden kende vort budskab: Nok er nok. Denne krig må stoppe! Og denne krig kan stoppes. Denne krig kan afsluttes med et par streger af en pen. Men selv om vi stadig er nødt til at vente på det, kan vi ikke vente og se på befolkningen i Aleppos lidelser. Ingen fortjener, hvad de går igennem. Det er ikke længere en "normal" krig, hvis børnehospitaler bliver målene. Vi ønsker ikke bare at observere det fra en sikker afstand. Og vi vil ikke! Vi vil ryste denne følelse af hjælpeløshed af os og begynde at handle. Vi er forenede og vi vil marchere, så længe det tager. For fred.

Det var en oplevelse at gå med bannere og flag sammen med alle de andre. En ung mand kom med tårer i øjnene og fortalte om sin tur fra Syrien til Østrig – han ønskede at give hver enkelt hånden og takke for marchen.

De mødte også en afghansk familie. De boede nu sammen med 4 andre afghanske familier i samme hus. De var alle flygtninge fra Pakistan.

I Graz blev de mødt af syriske familier, som ønskede at invitere hele gruppen på ca. 40 personer på mad i Den Syriske Forening. Også disse familier kunne ikke skjule deres taknemmelighed for fredsmarchens initiativ. Denne

aften var der optræden af syriske børn, der sang deres sange og en syrisk digter, der havde skrevet om livet i Syrien og familien flugt fra Assads regime.

Helen beskriver, hvor rørt hun blev over at opleve, hvordan det at gøre noget så fredeligt som at vandre gjorde så stor indtryk på de flygtninge, de mødte. Hun håber, det på samme måde vil gøre indtryk på Syriens politikere!

Den oprindelige kerne på de faste deltagere, der startede i Berlin var på 8 personer. På tidspunktet for Helens deltagelse var gruppen vokset til 18, der har planer om at gå hele vejen til Syrien. Hertil kommer så dem, der som Helen og hendes veninde, slutter sig til gruppen i nogle dage eller uger. Der har været 17 nationer repræsenteret i hele gruppen.

Om natten sover de alle i sovesale eller i lejligheder, som lokale beboere stiller til rådighed for dem. Om morgenen bader de i gymnastiksale på det sted, de nu er. En vogn er med hver dag, hvor de opbevarer mad og bagage. Gruppen har hen ad vejen måttet lære, hvordan de bedst kan tilrettelægge de praktiske forhold og også fordele opgaver mellem sig, så alle ikke bruger energi og tid på de samme ting.

Hver morgen er der vækning kl. 6 ved at der bliver spillet på et instrument, f.eks. mundharmonika, og der synges en sang fra et af de lande, der er repræsenteret, så Helens veninde sang en morgen "Se nu stiger solen".

Kl. 7 er der morgenmad og kl. 8 starter dagens vandring, som indledes med en indsamling blandt deltagerne – der skal være penge til morgenmad, frokost og aftensmad. Der er hele tiden nye deltagere med, derfor er der også hele tiden nye indsamlinger, hvor hver deltager lægger i, hvad de ønsker og har mulighed for.

Hver morgen samles gruppen og får stillet "dagens spørgsmål". F.eks. var spørgsmålet en af dagene: "Hvad skal der til for at gå over grænsen til Syrien?" Spørgsmålet bliver stillet, så alle idéer og overvejelser kan deles med hinanden og overvejes under dagens march mod næste mål. Om aften kommer de med i planlægningen og overvejelserne af den absolut sværeste del af marchen – at komme ind i Syrien.

En anden morgen var spørgsmålet: "Hvad er luksus for dig?" – Helen var slet ikke i tvivl om, at luksus for hende var at kunne vandre i modsat retning af flygtningene. At kunne ta' fri fra sit arbejde og kunne rejse hjem igen, få mad hver dag og ha' et sted at sove. Det giver ny taknemmelighed for sin tilværelse!

Helen oplevede det som vemodigt at skulle forlade gruppen og rejse hjem igen efter den lille uge, hun var med, "Vi gik for en sag, vi ville gerne gøre en forskel. Det gav sig udtryk i gejsten og følelsen af fællesskab og det har været en stor oplevelse at gå med i fredsmarchen."

Helen overvejer nu at slutte sig til marchen igen i maj i Grækenland.

Se mere om fredsmarchen på www.civilmarch.org - <https://www.information.dk/serie/fredsmarch-aleppo> og på Facebook - "Civilmarch for Aleppo".

Karen Marie Bach-Vilhelmsen
Marts 2017